

opusdei.org

Rozważania: piątek 3 tygodnia Wielkanocy

Rozważanie na piątek 3 tygodnia wielkanocnego.
Proponowane tematy to:
Eucharystia nas przebóstwia;
znak jedności i więź miłości;
złączyć nasz dzień z Mszą świętą.

13-04-2021

- Eucharystia nas przebóstwia;
- Znak jedności i więź miłości;
- Złączyć nasz dzień z Mszą świętą.

KIEDY PAN JEZUS kończy w synagodze swoją mowę o Eucharystii, rozpoczyna się nieoczekiwana dyskusja. «Sprzecjali się więc między sobą Żydzi mówiąc: „Jak On może nam dać [swoje] ciało do spożycia?”» (J 6, 52). Jeśli coś pozostaje dla nas jasne, to fakt, że słuchacze zdali sobie sprawę z realizmu słów Mistrza. Wiedzą, że Pan Jezus nie mówi o zwykłym symbolu. I siła tych słów wywołuje u nich niepokój. Wobec sceptycznej reakcji, Pan nie zmiękcza swojej wypowiedzi; wręcz przeciwnie, na nowo stwierdza konieczność Eucharystii, aby mieć Boskie życie. «Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie”» (J 6, 53).

«Słyszając tę mowę ludzie zrozumieli, że Jezus nie był takim Mesjaszem, jakiego pragnęli, który by dążył do zajęcia ziemskiego tronu. Nie szukał porozumień, aby zdobyć Jerozolimę; chciał raczej iść do świętego miasta, aby podzielić los proroków: oddać życie za Boga i za lud. Te chleby, rozmnożone dla tysięcy osób, nie miały zmobilizować do triumfalnego marszu, ale ogłosić ofiarę krzyża, na którym Pan Jezus staje się Chlebem, ciałem i krwią ofiarowanymi na przebłaganie za nasze grzechy»^[1].

W tym samym fragmencie odnajdujemy także wspaniałą obietnicę: «Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim» (J 6, 56). Pan Jezus obiecuje nam możliwość życia w Bogu i jednocześnie, że On sam będzie mógł przebywać w nas. «To nie my uczłowieczamy Boga, Naszego Pana, kiedy Go przyjmujemy: to On nas przebóstwiał, uwzniośla, podnosi.

Jezus Chrystus czyni to, co dla nas jest niemożliwe: czyni nadprzyrodzonym nasze życie, nasze działania, nasze ofiary. Stajemy się przebóstwieni»^[2]. Dlatego, «za każdym razem kiedy przyjmujemy Komunię Świętą, coraz bardziej upodobniamy się do Jezusa, coraz bardziej przemieniamy się w Jezusa. Jak chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Pana, tak ci którzy otrzymują je z wiarą zostają przemienieni w żyjącą Eucharystię. (...). Komunia jednocząc nas z Chrystusem, wyrywając z naszego egoizmu, otwiera nas i jednoczy z wszystkimi, którzy są jedno w Nim. Oto cud Komunii świętej: stajemy się tym, co otrzymujemy!»^[3].

EUCHARYSTIA jest nazywana znakiem jedności i więzią miłości. Jest tak dlatego, że «komunia święta

pogłębia nasze zjednoczenie z Chrystusem. Pierwszym owocem przyjmowania Eucharystii w Komunii jest głębokie zjednoczenie z Chrystusem Jezusem»^[4]. Święty Paweł w pierwszym okresie chrześcijaństwa, wyjaśnił jedność, która jest owocem stołu eucharystycznego: «Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa? Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno Ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba» (1 Kor 10, 16-17). Z tego względu możemy powiedzieć, że Kościół tworzy jedno Ciało; i także z tych względów, jedną z nazw, jaką określa się ten sakrament jest właśnie «komunia».

Święty Josemaría był bardzo świadomy mocy jedności, która opiera się na Eucharystii. Z tego powodu polecił, aby na tabernakulum Rady generalnej Opus

Dei umieszczono słowa Pana Jezusa z ostatniej wieczerzy: «*Consummati in unum!* (J 17,23), zespoleni w jedno. Ponieważ to tak, jakbyśmy wszyscy tutaj byli –mówił założyciel Opus Dei–, złączeni z Tobą, nie porzucając Cię ani w ciągu dnia ani w nocy, śpiewając pieśń dziękczynienia i –dlaczego nie?– prośby o przebaczenie (...). Aby zadośćuczynić, aby podobać się Bogu, aby dziękować»^[5].

«Eucharystia jest *sakramentem jedności*. Ten, kto ją przyjmuje nie może nie być budowniczym jedności (...). Niech ten *chleb jedności* uleczy nas od ambicji dominowania nad innymi, żądy gromadzenia dla siebie, od wzniecania niezgody i szerzenia krytyki; niech wzbudzi radość miłości bez rywalizacji, zazdrości i oszczerczych plotek. A teraz, przeżywając Eucharystię uwielbiamy i dziękujemy Panu za ten najwspanialszy dar: żywą pamięć Jego miłości, która tworzy z nas

jedno ciało i prowadzi nas do
jedności»^[6].

«JAK MNIE POSŁAŁ żyjący Ojciec, a
Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie
spożywa, będzie żył przeze Mnie» (J
6, 57). Zjednoczenie, komunია
pomiędzy Panem Jezusem a Ojcem
jest wzorem, aby żyć w Bogu. Ta
jedność wyraża się w pragnieniu
złączenia się zawsze z Jego wolą. I, w
każdej Eucharystii, Bóg daje nam siłę,
aby to osiągnąć: «Jeśli dobrze
przeżyjemy Mszę świętą, jakże potem
przez resztę dnia nie trwać myślami
przy Panu, z troską o to, by nie
porzucić Jego obecności, by
pracować, tak jak On pracował, i
kochać, tak jak On kochał?»^[7].

Poprzez naszą duszę kapłańską
możemy przekształcić każdy dzień w
Mszę świętą; możemy złączyć naszą

codzienną pracę z ofiarą Chrystusa na Kalwarii, która urzeczywistnia się na ołtarzu. Tę jedność możemy zobaczyć w symbolu kropli wody, jaką kapłan dodaje do wina, kiedy przygotowuje dary, mówiąc: «Przez to misterium wody i wina daj nam, Boże, udział w Bóstwie Chrystusa, który przyjął nasze człowieczeństwo»^[8]. Słusznie naucza Katechizm, że «w Eucharystii ofiara Chrystusa staje się także ofiarą członków Jego Ciała. Życie wiernych, składane przez nich uwielbienie, ich cierpienia, modlitwa i praca łączą się z ofiarą Chrystusa»^[9].

Chrystus kończy swoją mowę w synagodze mówiąc: «Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki» (J 6, 58). Pan Jezus, który zstąpił z Nieba dzięki twierdzącej odpowiedzi swojej matki, jest chlebem żywym, który daje życie. «Maryja z Nazaretu, ikona rodzącego się Kościoła, jest wzorem wskazującym, jak każdy z nas

powinien przyjmować dar, jaki Jezus czyni z siebie samego w Eucharystii»^[10].

---

[1] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 19 sierpnia 2012 r.

[2] Św. Josemaría, *Notatki z rozważania*, 14 kwietnia 1960 r.

[3] Franciszek, *Audiencja generalna*, 21 marca 2018 r.

[4] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1391.

[5] Św. Josemaría, *W dialogu z Panem*, homilia *Zgromadzeni w jedności*.

[6] Franciszek, *Homilia w uroczystość Bożego Ciała*, 18 czerwca 2017 r.

[7] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 154.

[8] *Mszał rzymski*, Przygotowanie darów.

[9] *Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego*, nr 281.

[10] Benedykt XVI, Adhortacja *Sacramentum Caritatis*, nr 33.

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-piatek-3-tygodnia-wielkanocnego/> (06-04-2025)